

Publicerad 2011-08-29 16:53 av erkki

En tankelek kring en formulering

Brahehus renoveras!

En av Sveriges vackraste motorvägar är E4 från Jönköping och några mil norröver. När sträckan avverkats och man beklagar att man tvingats titta på trafiken alltför mycket så kan man stilla åse utsikten från ett matställe ungefär där det finaste av denna vägsträcka håller på att ta slut. Men ännu inte har gjort det. Kommer man söder ifrån ligger det till höger. Matstället man ska spana efter skyltas 'Brahehus'. Det ligger nära motorvägen och från fönsterplats har man en mycket kontemplativ och vacker utsikt över slotttruinen som givit platsen dess namn, Vättern och norra delen av Visingsö, och längst bort Vätterns västra strand. Allt från ett härligt perspektiv givet av en avsevärd höjd över Vätterns vattenyta och utan alltför mycket skymmande vegetation. Vädrets skiftningar, liksom årstidernas, gör att detta har blivit ett av mina favoritställen bland rastplatser, när jag har vägarna förbi.

Slottet brann ju för flera hundra år sedan, långt efter det att det hade lämnats åt sitt öde av sina ägare. Orsaken till varför det blev öde och sedan brann är för mig höljt i dunkel. Kanske ett blixtnedslag som ingen varken märkte eller brydde sig om. Eller rent av njöt av! En slottsbrand torde inte vara fy skam!

När jag körde här i min ungdom, långt innan motorvägen banade sig fram närgånget nära slottsruinen, kunde man vissa årstider ana ruinens silhuett när man befann sig på dåvarande riksettan i Grännatrakten. Den låg mycket högt över staden, och det verkade alldeles kallt och öde däruppe på klippan. Tänk om man någon gång skulle stanna och klättra upp? Det behövs inte längre. Länsstyrelsen med flera har gjort det till en lättillgänglig turistattraktion.

De flesta av de ruiner som bevarats för eftervärlden är nog ämnade åt funderingar kring hur det såg ut när det en gång var nybyggt. Aktivt och ståtligt. Antagligen fullt av liv och rörelse och en dominerande faktor för den omgivande befolkningen. Vi ser alltsom oftast med overseende på den troligen brutala maktutövning som troligen skett här. Vi tänker oss kanske oftare in i de överdådiga festerna. De stiliga kläderna, vagnar, hästar, fanbärare med facklor, hornblåsare med mera. Fantasin löser det vi inte kan se och höra.

Men allt är borta för flera hundra år sedan. Ska det förbli så här kallt och öde för all framtid? Vad skulle inte slottets alla stenar kunna berätta, om vi kunde blåsa liv i dem? Tiden innan lågorna slickade deras tåliga yta. Innan allt blev kallt, öde, sotigt och mörkt.

Desto festligare kändes det när jag häromsistens, från matställets fönsterplats kunde läsa: "Länsstyrelsen renoverar Brahehus".

Det var på tiden...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren erkki med Poeter.se id #27859 innehar upphovsrätten